

Sandy Brinck (S):

Udlændinge, som her i Danmark udnyttes til prostitution, er et voldsomt knæk på den værdighed, vi som velfærdssamfund burde have. Problemet er så alvorligt, at vi uden blødder kan betegne det som vor tids slavehandel.

Uanset om de mennesker er kommet hertil mod deres vilje, mod bedre vidende eller af sociale årsager, er der for os ingen tvivl om, at der i langt hovedparten af tilfældene, for ikke at sige alle, er tale om organiseret kriminalitet, hvor bagmændene her i landet og i udlandet tjener på kvindernes ydelser og på handelen.

Vi har at gøre med noget så usmageligt, at det bliver helt ufatteligt for almindeligt tænkende mennesker. Hvem kan forstå det hoved, der opfatter et andet menneske som en vare? Det burde ligge langt tilbage i fortiden, men det er nu-tid, og handelen og den efterfølgende prostitution kan meget vel være en mere indbringende kriminalitet end narkohandel. Det er ikke et velfærdssamfund værdigt, og i den socialdemokratiske folketingsgruppe deler vi den vrede og den indignation, som ligger bag beslutningsforslagene.

Vreden og indignationen har også ført til handling fra den regering, som Socialdemokratiet er et bærende parti i. Disse forbrydelser og de medfølgende skæbner har meget høj prioritet hos regeringen, hvor der som sagt sidder et tværministerielt udvalg og arbejder med løsningsmodeller.

Socialdemokratiet har noteret sig Rigsadvokatens vurdering af, at det ikke er paragraffer, vi mangler for at komme denne nederdrægtige form for kriminalitet til livs. Vi mangler bagmænd bag lås og slå, bagmænd, som kan dømmes efter de paragraffer, vi allerede har.

For Socialdemokratiet er der ikke nogen tvivl om, at en effektiv og rigtig indsats på området i høj grad handler om internationalt samarbejde. Logikken er til at få øje på. Når de kriminelle organiserer sig internationalt, og når forbrydelserne tydeligvis er grænseoverskridende, skal myndighedernes bekæmpelse også være det. Det er for os efterforskning og internationalt samarbejde, der skal til i bekæmpelsen af denne grove form for kriminalitet.

Vi tror særligt på samarbejdet mellem Østersølandene, hvor trafikken ofte går ud fra eller gennem, og hvor vi heldigvis allerede har fået sat emnet på dagsordenen i det praktiske politisamarbejde. Det er for os at se her, at kræf-

terne skal lægges i en effektiv bekæmpelse af menneskehandel til prostitution.

I forhold til efterforskningen er vi i øvrigt parate til at se på øgede instrumenter til de danske myndigheder. Vi er så at sige bløde i knæene over for at bryde meddeleleshemmeligheden i disse grove sager, ligesom vi har gjort det i forhold til børnepornografi. Her må vi imidlertid også inddrage i overvejelserne, at hvis vi i EU laver fælles strafferammer over 6 år, medfører det i sig selv denne øgede beføjelse.

Vender vi os herefter mod den forulempedes deltagelse i opklaring af forbrydelsen, ja, så er der i dag muligheder, som indenrigsministeren nævnte det, som også bliver brugt. Vi anser det for sørgeligt og uacceptabelt, hvis man ude omkring ikke er opmærksom på det.

Det må ikke være sådan, som praksis er beskrevet i bemærkningerne til B 104, nemlig at kvinderne blot udvises på grund af ulovligt ophold uden at afdække om eller opfordre til anmeldelse af medvirken til opklaringen af forbrydelsen. Er dette tilfældet, må vi tage en diskussion om, hvordan vi ændrer den procedure. Målet er jo ikke at ramme ofret, men at få fat i de bagmænd, som systematisk og organiseret udnytter mennesker i en sårbar situation. Men lad os først og fremmest få et klart billede af den procedure, man anvender i disse sager.

Med hensyn til kvindernes risiko for social udstødelse i hjemlandet eller forfølgelse af den anmeldtes netværk af medbagmænd efter udvisning fra Danmark så forstår vi godt argumentet og alvoren. Det er i de situationer, man konkret må gå ind og vurdere behovet for asyl, hvilket der er muligheder for, og som indenrigsministeren nævnte, så anvendes de også. Vi synes, at det i udvalgsbehandlingen skal inddrages, hvordan og med hvilke erfaringer man håndterer det her spørgsmål i udlandet.

Alt i alt er Socialdemokratiet enig i alvoren, vreden og indignationen, som ligger bag de tre beslutningsforslag. Vi er umiddelbart skeptiske over for nogle af de instrumenter, der bliver nævnt, men vi vil godt allerede nu foreslå, at vi i Folketingets Retsudvalg parallelt med, at regeringen har deres tværministerielle udvalg, arbejder os frem til en fælles beretning.

Der er ingen tvivl om, at vi står med et alvorligt og et meget komplekst problem, og derfor skal vores opfordring være, at Retsudvalget behandler problemet ud fra alle de vinkler og svære afvejninger, der er i én sammenhæng.